

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Praxis Beneficiorvm D. Petri Rebvffi Montispessvlani
Ivrvvm Doct. Ac Comitiss, Ivrisqve Pontificii Ordinarii
Professoris Paris. & ibidem in supremo Senatu Causarum
Patroni**

Rebuffi, Pierre

Coloniae, 1610

De rescripto legitimationis misto.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63686](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63686)

Feuda po- da extra manus suas ponere, nec vendere: rest posside sicut dicitur in l. fi. C. de iure emphy. & dereli- ve nobilis giosis in ca. vno, de relig. domib. in 6.

Financia 17 Undecimò hic nouus nobilis financi- am debet Camera computorum, & cete- ris officialibus Regis, vt eum molestari su- meret, quomodo, & hæc financia est qua- dam pecunia, quæ taxatur à magistris computorum.

18 Vltimò non obstantia apponuntur in literis, ibi, non obstant, &c. de quibus non obstant. vide per Fel. in c. nonnulli, de re- ser. superius scripti in forma. no. prouis.

Sigillum a 19 Sigillum vero taxatur arbitrio audi- entiarum, & contributoris, quem Contrerol- leur, vocant: & soler audientiarum post si- gillum appositum literas deferre ad came- ram computorum, & non dare partibus: at partes à camera computorum accipi- ent soluta financia, nisi princeps financia- am remittat ex aliqua causa. Ista sunt præ- cipua, quæ ex his literis elicere potui, non recepta aliqua mercede à nouis nobi- litatis.

De rescripto legitimacionis misto.

Papa ad 8 Equitur rescriptum legitimacionis, spiritualia legitummat, princeps ad tempo- ralia. quod est gratiæ, & mistum: nam Papa ad spiritualia legitimare solet, videlicet ad ordines, & beneficia. cap. i. & 2. de filiis presby. lib. 6. de his dixi superius in dispensat. super defectu natal.

2 Et princeps temporalis legitimat in temporalibus. cap. per venerabilem. qui filii sunt legit. gl. in c. i. dist. 10. plenè Lucas in si. col. penult. C. de his qui sponit munera subeunt. lib. 10.

3 Extra terras ecclesie, vbi Papa & in temporalibus spiritualibus legitimat. d. ca. per venerabilem. & de iure etiam tempora- lia & spiritualia etiam dicunt doc. posse legitimare, sed ipse tot concessit priuile- gia quæ destruant eum, & eius potesta- tem: nam principes postea vsurparunt & temporalia, & spiritualia, dicentes tem- poralem temporalia decent. igitur ad ho- nores seculares, & dignitates, aliosq. actus princeps legitimare solet, cap. i. in 10. dist. ca.

per venerabilem, qui filii sunt legit. & maxime Rex Franciæ, de quo ibi.

4 Et in hoc rescripto sic orditur Rex post salutationem

Ilegitimè genitos quos vita decorat honestas, natura vitium minimè decolorat: nam decor virtutis abscondit in prole maculam genituræ, & pudicitia moram macula originis aboletur: notum igitur, &c.

Hoc principum extrahitur ex ca. Ne- quam de vitis erubescamus parentum, sed semper amplectamur virtutem: quia non est omnino nec de virtute, aut vitio parentum, aut laudandus aliquis, aut vitiope randus. 56. dist. facti. l. generaliter. §. spurius. ff. de decurio. ibi spuri ad decurionatum, & re & vita honesta recipitur, quod vtiq. non sordidum erit ordini.

5 Sed ibi dicitur competitorem legitimè quæsitum preferendum, ob id vt pallium recipiatur, oportet quod legitimeretur, & à principe seculari, & ad habendum & retinendum bona: vt plenè scriptum in scholastic. priuileg. 98. & superius. nam qui ad tempora- lia legitimat, non facit habilem ad spiritalia, nec econtra gl. i. in c. lege. 12. dist. c. auctoritatem 15. q. 6. & lo. Feral. in tract. de iur. reg. Fran. in 15. priuilegio.

Et tunc Comes Palatinus condemnatus. Comen- quod seruasser contrarium: vt docet Anst. lacrimas in stylo. Parla. Aristo. 251. Item in eodem Par. de iur. lamento. Alias esset vsurpare iurisdictionem alienam, contra. ca. noui, de iud. quam p. p. d. i. in d. c. per venerabilem. gl. & doct. ibi dicitur, si putent, an Papa quo ad temporalia legi- timare possit. Et non est dubium in locis, Aristo. in quibus temporalia administrat, sed vbi præfectus est princeps in temporalibus, non solet legitimare. ca. laur. & c. cassam, qui filii sunt legit. nisi super matrimonio dis- pensaret: vt docet Bened. in d. c. R. ynnuus. nu. 202. in verb. & uxorem. de testa.

6 Secundo princeps in hac legitimatio- ne solet inferere causas quibus mouetur ad legitimandum, vt propter seruitia facta in bello, seu alibi: & sic ex causa moueri solet.

solet, sicut dixi supra de dispensatione, licet sine causa legitimare possit per l. i. C. de sen. patris. & ita decidit spec. in tit. de lega. §. nunc breviter, vers. & not. quon refert Ludovico. a dard. in tract. de legitim. c. requisita. in legis. vers. non queritur.

De plenitudine potestatis solet quis legiti-
mari non potest.

7 Tertio solet princeps in dictis literis talem legitimare de nostrae Regiae potestatis plenitudine, per quam potest derogare legibus in contrarium facientibus, per gloss. in §. si in auct. quib. mod. natu. effie. sui, colla. 7. & l. i. C. de natural. lib. Tamen non solet Rex legitimare inuitum sicut nec emācipare. l. i. iube. nur. C. de emancip. liber. sufficit tamen legitima ratihabitio, §. generaliter. in athen. quib. mod. natu. effie. sui coll. 7. Boer. in dec. Burdeg. q. 16. sed circa.

Pater quis potest legiti-
mari non potest.

8 Licet quoque patri legitimacionem filii sui petere, §. licet. quib. mod. natu. effie. legit. coll. 6. & eo mortuo filius petet. §. si vero is solummodo, ibi. & auct. item sine. C. de natu. lib.

9 Et generaliter solet in Francia impetrari haec legitimatio, seu dispensatio per quemlibet procuratorem, vel consanguineam, aut amicum, argumentum. l. i. C. de precib. impera. offeren. voi non refert a quo rescriptum impetretur, sed cui concedatur. gl. in verb. precum. §. sui igitur. quib. mod. natu. effie. legit. Barr. in l. Gall. §. forsitan. ff. de liber. & posthum.

Legitima-
tus non est
proprie le-
gitimus.

10 Quarto vult, ut in iudicio & extra pro legitimo habeatur, & sic poterit sistere in iudicio, habita tamen patri reuerentia. l. parentes. ff. de in ius voc. & sic dicitur legitimus ciuilitur, non verè: nec refragatur. text. in §. si quis ergo, §. §. quoniam, in auct. quib. mod. natu. effie. sui, ubi naturales nihil differunt a legitimis: quia hoc verum est in effectu, sed proprie quo ad veritatem secus: quia vnus est legitimus: alter legitimatus, nisi fiat legitimatio per subsequens matrimonium. quicquid dicat Ant. Rosel. in suo tract. legit. & pro prima opinione facit. tex. in §. si igitur. in auct. quib. modis natural. efficiant. legit. colla. 6.

Legitima-
tus feuda
etiam acqui-
rere potest.

11 Quinto indulgetur per hanc legitimacionem, ut hic legitimatus bona immobilia possit acquirere, & acquisita retinere, ideo

poterit etiam feuda habere: quamuis de iure naturales legitimati non succedant in feudo. §. naturales. si de feud. iur. cont. inter d. & agnar. rasi. quia in hoc regno feuda redacta sunt in ius patrimonialium, ergo legitimati succedent, sicut in patrimonialibus de consensu patris: vt docet Guido Papae in dec. Delph. q. 59. secundum vsus. & cons. 18. super casu. col. 3. & Boer. q. 123. ex praedicta. & Bened. in repe. c. Raynuius, in verb. & uxorem. num. 182. de reslan.

Legitima-
tus de suis
bonis dispo-
nit.

12 Septimo indulgetur, vt de bonis illis disponere inter viuos, & testamento possit ad suae voluntatis libitum: alioqui naturalibus non legitimatis succedit filius: vt scripsi in proem. const. Regia. & in tract. de literis naturalibus in 2. tomo. ordin.

Legitima-
tus potest
etiam legiti-
mis existi-
tibus suc-
cedere.

13 Octauo vt possit succedere patri, matri, & aliis consanguineis conceditur, dummodo ex eorum processerit voluntate: quia non contra eorum voluntatem rumperet testamentum per querelam, aut per contra tabulas: sed possunt ei bona dari, vel ipse legitimatus heres institui potest.

14 Ideoq; si pater non prouiderit, non succedent hi legitimati consanguineis etiam existentibus, quia non sunt ad hoc legitimi facti, nisi vt succedat ex voluntate legitimatis: de qua voluntate non apparet, quando disposuit, ergo illi non succedent. arg. l. cum praetor. ff. de iud. cap. nonne. de praesumptio. nam legitimari potest filius ea lege, vt non succedat teste Francisc. Cremens. sing. 16. parie, & c. sed si institui fuerint, vel donata eis bona, excludunt in hoc consanguineos: quandoquidem nituntur eius voluntate, cuius sunt bona, qui poterat etiam exteris relinquere multo fortius & huic legitimo, dummodo legitima relicta fuerit legitimis.

Princeps
in praedi-
ctis consan-
guineorum
legitimare
non debet.

15 Nonò excipit dummodo non fuerit ius aliis acquisitum, quae clausula ex necessitate est apponenda: vt dicit, gl. in reg. Cancell. 18. quam refert Bened. in repe. d. c. Raynuius. in verbo, & uxorem. num. 186. quia non intendit princeps legitimare in praedictis filiorum, vel consanguineorum, quibus est ius quaesitum. §. si quis, ergo filios legitimus non habet, in auct. quib. mod. natu. effie. sui, colla. 7.

16. Vnde si quis habens filium legitimū, velit legitimare naturalem, nisi faciat mentionem de filio legitimo, non valebit legitimatio, per d. §. si quis ergo. & §. si quis verō, quib. mod. nat. est. legiti. colla. 6. & hoc tenet Ant. Rosel. in tract. legitima. in 2. requisito.

17. Nec poterit hic legitimatus succedere cum legitimo: vt decidit Guido Pape. qu. 482. vtrum. sed in regno cum ex voluntate tantum petentium legitimacionem, seu parentum succedant, etiam si non esset factamentio filiorum, valere poterit: non tamen præiudicabitur filio, nec consanguineis nisi parentes disponant.

Citari consanguinei in comprobatione legitimatus debent.

18. Ideo dicunt quidam faciendam esse citationem in imperatione rescripti: sed hoc non seruat vsus forensis in Francia: tamen in comprobatione rescripti citari debent consanguinei, quorum nisi facta sit mentio, non valebit: vt ibi Rosel. concludit. Barr. & alii in l. Gallus. §. & quid si tantum. ff. de lib. & posth. vide Boer. in dec. Burdeg. qu. 122. an in concessione imò dicit Bal. in §. filii nati, si de feud. sue. controuer. quod Imperator legitimans naturales extantibus legitimis est vnum pecus non habens præ oculis iustitiam publicæ honestatis refert. Feli. in c. 1. col. 9. num. 31. vers. quinta declaratio, de constit. & Ferr. cautel. 1. quia diuus Paulus, ait, Non erit hæres filius ancilla, cum filio libera. ca. dicar. 32. q. 4.

19. Quinimò & si pater non habens filios legitimus legitimauerit suos naturales, & postea procreet naturales legitimus, legitimati non succedent: vt tenet Dinus, quem refert Bar. in lex factio. col. 2. ff. de vulg. per l. si vnquam. C. de reuoc. dona.

20. In qua l. si vnquam. Do. Tiraquel. nu. 223. in verb. dominatione largius, abundè tractat hanc quæstionem, & demum suum

Post legitimacionem procreati si filii legitimi non succedant: rupta legitimatio per legem.

interponit iudicium, quod si pater & princeps legitimantes cogitauerint de filio, nõ reuocatur legitimatio: si non cogitauerint id quod verisimilius est, tunc non succedunt legitimati cum legitimis.

21. Sed ad certio rem huius dubii decisionem videntur faciendi casus sequentes: primus est, quod legitimatio per suspensionem legitimorum nõ reuocatur, quo-

minus sit semper legitimus, valebit legitimatio quo ad filium legitimatum, vt possit succedere de voluntate patris, sicut extraneus succederet, si institueretur: & sic potest intelligi opinio Rayner. & Bart. aliorum in d. lex factio.

22. Maxime quia non solet in Francia legitimari ad successorem, nisi voluntas eius, cui succedere debet, interueniat: nisi inferius explicatur: inde potest hæres institui a parte hic legitimatus, sicut extraneus.

23. Secundus casus est, quod filius legitimatus, ab intestato non succedit cum legitimo: quia si verè omnium bonorum donatio fuit et fama, rumpetur per superuenientiam liberorum. d. l. si vnquam. C. de reuoc. dona. fortius impediatur ius succedendi, si nascatur legitimus, secundum dictum Pauli. Non erit hæres filius ancilla cum filio libera, etiam quia ad hoc non est legitimatus, & sic intelliguntur opiniones Dini, & aliorum erit tamen quo ad alia legitimatus.

24. Tertius casus est, quod si legitimatio fiat per subsequens matrimonium, succedet ille legitimus factus cum aliis postea in matrimonio natis: & in omnibus eadem iura cum his consequetur, per ca. iana, vbi plenè doct. scribunt, qui filii sunt legit. l. cum quis. C. de natural. liber. vbi Bal. & i. Diui, ibidem. & per ista sublata sunt omnes rationes dubitandi, & conciliata: sicq; in Francia seruamus, vt in omnibus sufficiat hæc brevis distinctio selecta ex multis scriptis quodammodo inter se multum confusis, vt quilibet videre poterit.

25. Decimo vult hæc legitimatio, quod Legitimus ad omnes honores, officia, & alios actus legitimus isti legitimati admittantur, ac si essent ex legitimo matrimonio procreati: tunc quippe legitimis existentibus ipurii non recipiuntur ad honores. generaliter. §. si vnquam. ff. de decur. Nam in honoribus, & muneribus gerendis imprimis consideranda est persona eius, cui defertur honor. l. honor. §. de honoribus. ff. de muner. & honor.

26. Sed cum sint legitimati, etiam existentibus legitimis recipi poterunt, nec pot-

set quis appellare, vel opponere, quominus recipere: quia rescriptum vult, ut perinde recipiatur, ac si legitimi essent: & quia non est impedienda dignitas eius, qui nihil admisit. l. spuri. ff. de munerib. & honoribus.

Filiu legitimariu an succedere possint.
27 Undecimo cauetur his literis legitimacionis, quod filii orti ex eorum legitimo matrimonio possint succedere in bonis suis quibuscumque iure hereditario: & hæc clausula magni est momenti, ad tollendum diuersas opiniones: quia tam de iure quam de consuetudine filii spuriorum etiam in regno nati successiones sunt incapaces, sicut & patres eorum; gl. & doct. in l. si. C. de natur. liber. Bart. conf. 118. ad iur. Bald. & alii in l. Gallus. §. quidam recte. ff. de liber. & posthu. & ista videtur communis opinio, teste Alex. conf. 74. circaprimum, in 3. volum. Guido Papæ, conf. 118. super casu, in fin. Chassa. multare fert in consuetu. Burgund. in rubr. des fiefz. §. 5. nu. 70. sed hoc tollitur hic.

28 Et ibi dubitatur, an filius spurii possit ano succedere: Resp. quod non: sed non est dubium quin possit succedere suo patri, quia cessant rationes positæ per doct. ergo & dispositio, maxime per hanc legitimacionem, per quam & auo succedere poterit, de voluntate tantum illius, & alius consanguineis.

Legitimus regni inimicus non succedit.
29 Duodecimo limita nisi ultra defectum huiusmodi natalium aliud quippiam repugnaret prædicto bastardo, ut si quoque esset hæreticus, vel regni inimicus non possit succedere per l. i. C. de hered. instit.

Scriptura legitima dicitur in rescripto nobilitatis, & sic in legitimacione requiritur scriptura, qua probetur gratia, per l. vnic. C. de manda. prim. & quia legitimatio fit per rescriptum, §. illud, in fin. quib. mod. natur. efficiant. sui. colla. 7. quod rescriptum non potest esse sine scriptura: ut superius scripsi: & hoc expressè scribit Ludouicus de Sardis in tracta. de legit. cap. requisita, in legitima imperan. in q. 12. vide que plene scripsi in Concor. in §. i. in verb. literas de mand. Apostolic.

Legitimus subreptiu non valebit: ut consulum Signo.
31 Decimoquarto si hoc rescriptum sit subreptiu, non valebit: ut consulum Signo.

conf. 219. ideo oportet exprimere qualitatem spuriæ, teste Fel. in c. postulat. col. 4. eodem. Quamobrem exprimi debet, si natus sit ex consanguineo, vel consanguinea, vel ex adultero, seu moniali, aut monacho: alioqui legitimatio nullius erit momenti: ut Anto. Panor. & alii dicunt in d. c. per venerabilem, qui filii sui legit. debet quoque fieri mentio ex nobilitate parentum, teste Ioann. And. in cap. fin. de filiis presbyt. ac Fel. in dict. cap. postulat. col. 4. cum sequem. de rescrip.

32 Decimoquinto requiritur etiam clausula, non obstant. quæ etiam ex consuetudine inferi solet. l. fin. C. si contra ius. gl. in §. fin. quibus modis natura. efficiant. sui. colla. 7. l. i. C. de natur. liber. Ludouic. de Sardis in tract. legitima. cap. requisita. in legitima. imperan. q. 11. & seq.

33 Decimosexto quid operetur hæc clausula absque præiudicio venientium ab intestato, scribit Anton. Capit. in dec. Neap. q. 22. fuit apud me. Superius dixi in forma dispensatio.

34 Ultimo quamuis legitimatio fieret Legitima olim per oblationem Curia, nempe si quis offererat suum filium curia, ut in §. generationem ralter, quibus modis natural. efficiant. sui. curia est collat. 7. item cum quis eum nominabat filium, quem ex ea susceperat, cum qua matrimonium consistere poterat, etiam legitimabatur, & per §. ad hoc autem, in auth. ut liceat matri & auie. colla. 8. plene Ludouic. de Sardis in tracta. de legit. cap. de legitima per partus nomina.

35 Hos tamen modos non vidi in curiis Franciæ seruari, sed si matrimonium probetur, fit legitimatio, non alias, per c. tanta est vis, qui filii sui legit. vel per principis rescriptum: ut hic: quos duos modos frequentissime vidi contingere.

Rege Fran- cie legiti- mat quos- que & incestuosos, & quacunque alia macula cun- que irretitos, sicut Imperator per rexi. in l. qui spurios. in prouincia. §. diuus. ff. de ritu nuptiar. quic- quid dicant nonnulli iuris interpretes. fa- ctit. gloss. in §. fin. in authen. quibus modis natural. eff. sui. colla. 7. Ioan. Berald. in priu. 15.
36 Et per rescriptum princeps noster legitimat, tam naturales, quam spurios, mat quos- que & incestuosos, & quacunque alia macula cun- que irretitos, sicut Imperator per rexi. in l. qui spurios. in prouincia. §. diuus. ff. de ritu nuptiar. quic- quid dicant nonnulli iuris interpretes. fa- ctit. gloss. in §. fin. in authen. quibus modis natural. eff. sui. colla. 7. Ioan. Berald. in priu. 15.

37. Ethæc legitimatio similis est Alchimia, quæ facit apparere illud, quod non est: transmutare tamen vnam speciem in alteram non potest: Sicut legitimatus figuram legitimi gerit, sed non habet eam substantiam, quæ proficitur à rerû natura, quæ diuina & immutabilis est: vt docet Bald. in c. i. col. 5. nu. 23. de constit.

38. Alia multa sunt rescripta & concessiones, quæ conceduntur & à Papa, & à principibus secularibus, tam missim, quæ etiam ab vno solo: verum quia nonnulla parui sunt momenti, alia in curiis per raro exercentur, aut beneficia nõ cõcernunt, quæ hic totis prosequor neruis, ideo ea missa nunc faciam: ista interim, lector amantissime, benigno (vt soles) animo suscipies.

39. Verum ne quicquam ex his, quæ necessaria sunt ad hanc materiã omittamus beneficiariam, afferam quædam de concessione, quæ fit per Breue, quod interdum ad gratiã respicit: vt inferius videbitur.

De Breui Apostolico, & aliis

Breue quid
dicatur,

Breue seu breuis dicitur scriptura parua, summam rerum continens, siue Commentariolus, vt placuit Budeo in annot. prior. ad Pandect. probat. text. in l. fin. C. de conuenien. fisci. debitor. l. 10. iuncta. l. 1. de apochis public. ibidem huius significationis secundam eum exempla ponuntur in l. actuarii. & l. iubemus, ac l. excellentia. C. de erog. militar. anno. lib. 12. l. fin. de Cast. ibid. l. vna, in fin. de colleg. lib. 11.

2. Item quælibet breuis scriptura potest etiam breue vocari. c. humana, in fin. 22. q. 5. vnde scripturam continentem numerum modiorum salis, & quantitatem breui conscriptam, breuet, vocat ordin. regia in iii. du. scil. ordina. 2. art. 19. & seq. & art. 39. & quid debeant continere, ibidem describitur, & ordina. 3. art. 22. & seq. & in d. l. excellentia. C. de erog. militar. anno. lib. 12.

Breue testatum.

3. Breue testatum vocatur, quod summam rei, aliquando testium, nondum tabellionis scriptione confirmatum, quod: restius clientelare instrumentum dicitur

vt placet Olden. & Spiegel. in hoc verbo, probatur, in §. i. quid sit inuestitura. vbi breue testatum accipitur pro instrumento publico breui concepto, fidem vassalli & domini continens, secundum Bald. & alios ibidem. & Zast. in tra. de feudis. tit. qualiter feudum constituta. idem in §. item si vassallus, si de inuestitura feudi contro. fuerit.

4. Galli etiam schedam notariorum, seu primam scripturam à notariis Regiis factam etiam, breuet vocare solent, quia breui concepta solet, & conscribi, & cum clausula de qua scripsi in l. ceterorum. ff. de verb. sign. vulgus etiam Pergamentium vocat breue teste Albert. in diction. in verb. breue, quod postea ad effectum executionis, & aliorum extendi debet in instrumentum publicum: & hæc scriptura apud notarium remanebit: vt in c. quoniam contra, de prob. l. contractus, vbi doct. C. de fide instrum. & in tit. de tabellion. colla. 4. doct. in c. i. de fide instrum.

5. Et in hoc breui tenentur notarii conscribere sequentia, primo nomina & cognomina contrahentium: nam ad recognoscendos singulos nomina comparata sunt. l. ad recognoscendos. C. de inge.

6. Secundo debent notarii qualitatem partium. & statim earum describere: vnde si contrahens sit procurator, mercator, vel aduocatus, debet illam qualitatem notarius exprimere: vt postea iudex pro qualitate personæ facilius iudicare possit. l. 2. de iudic. ff. de iudic.

7. Nam si æger promiserit Medico, non valebit promissio. l. Medicus. ff. de variis & extraord. cognitio. vel si litigans aduocato, vel procuratori quodam litis promiserit. l. item C. de procur. ideo ista notarius exprimere tenetur.

8. Tertio debent Notarii scribere contractum plane, vt facile possit intelligi, vt per totum tit. de tabellion. in auth. colla. 4.

9. Quarto à quo sit promissum, & quis, vel à quo, & contra quem, dicitur text. in simili in l. i. in si. ff. de appel.

10. Quinto causa debet exprimi, alioquin qui promissio sine causa non valet. l. 2. §. sine causa circa. ff. de doli. except. quia indiscretè dicitur quis sine causa promittere, l. cum de iudic.